

Bayer Zsolt: Ez már A Legyek Ura szigete, közel végkifejlet

2025 június 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Franciaországban a f?városi csapat gy?zelve idején szétverik Párizst, fosztogatnak, gyújtogatnak és embereket ölnek.

PSG megnyerte a BL-t, még hozzá soha nem látott, 5-0-s eredménnyel. Mi sem természetesebb, minthogy a franciák nekiláttak ünnepelni. Mi sem természetesebb ilyenkor, mint a nagy, önfeladott utcabál. Úgyhogy nekiláttak.

ét ember halt meg az ünneplésben, egyiket leszúrták, másikat halálra gázolták. Felgyújtottak 264 autót, de összesen a gyújtogatások miatt 692 alkalommal riasztották a t?zoltókat. Kifosztottak több üzletet.

Törtek, zúztak. Megsérült tizenhét rend?r – csak Párizsban –, további három más városokban. Megsérült még 192 „ünnepl?” – nem a rend?rök miatt –, és hét t?zoltó is.

„Francia”ország ünnepelt.

S amir?l tilos beszélni: mindezt migránsok m?velték. Tessék megnézni a rendelkezésre álló felvételeket! Arabok és színes b?r?ek gyújtogatnak, fosztogatnak, támadnak rá rend?rökre és védtelen lányokra. Mondom még egyszer: err?l nem szabad beszélni, mert ez rasszizmus meg nácizmus.

Ellenben, ha egy idióta barom belehajt a tömegbe Liverpoolban, és véletlenül nem terrorista, akkor azonnal leírják, büszkén és boldogan, hogy „angol, fehér b?r?”.

A fehér b?r? elkövet?nél fontos, hogy fehér b?r?. A színes b?r?nél tilos beszélni róla. Még egy darabig. A lázadásig. Mindenesetre vessük jól az eszünkbe: ma Franciaországban a f?városi csapat gy?zelve idején szétverik Párizst, fosztogatnak, gyújtogatnak és embereket ölnek.

Színes b?r?ek és arabok. Migránsok. Afrika gyöngyei. Akiknek semmi keresnivalója nem lenne Európában.

De itt vannak és özönlének. S hogy el ne felejtjük: „Antoine Léaument, a radikális baloldali Engedetlen Franciaország képvisel?je szerint a Champs-Élysées-n bevetett könnygáz túlkapás volt, és a káoszért szerinte a belügyminiszter a felel?s.”

Hát persze. S ez mindaddig így is marad, ameddig ezeket a Antoine Léaument-féle nem is tudom, miket el nem takarítják végre. Els? körben. Utána jöhet a többi. S hogy mennyire így van, álljon itt még két idézet:

„A belügyminiszter, Bruno Retailleau közösségi oldalán úgy fogalmazott: »Igazi PSG-drukkerek a csapat leny?göz? teljesítményének örülnek, míg barbárok Párizs utcáit feldúlva provokálják a rendfenntartókat.«” „Jordan Bardella, a jobboldali Nemzeti Tömörülés vezet?je szerint Párizs »garázdálkodók játszóterévé« vált.”

Igen. Azzá. Kár, hogy a „barbárok” kitétel még mindig csak elkeni az igazságot. Ugyanis ezeknek a barbároknak is van b?rszínük és azt is tudjuk, honnan jöttek. Hogyne tudnánk. Martell Károly is pontosan tudta, kikkel csatázik, azt is tudta, kicsoda Abdul Rahman al Ghafiqi. Ha nem tudta volna, nem gy?zhetett volna Poitiers-nél.

Persze ma nincs Martell Károly, nincs Abdul Rahman al Ghafiqi. Csak az önmagába ájult, önfeladó üresség, a másik oldalon meg a legocsmányabb csürhe. Ami jelen állás szerint fel fog bennünket zabálni.

Ha csak addig nem intézzük el magunkat másképpen. Mert amíg a fényességes és boldog Nyugaton így néz ki egy nagy, össznépi ünnepelés, addig idehaza leül a klaviatúra elé egy n?, és ezt pötyögi be, nyitott szájjal, lógó nyelvvel, csorgó nyállal – idézem, bet?híven:

„Képes még ünnepelni a k...rva anyját ez a féreg! Igaza van Magyar Péternek! Ki kell vegezni Orbánt az anyjával együtt! A következ? születésnapján remélem én is a temetésük lesz! Hogy meri ünnepelni a születésnapját! Mért nem Pétert ünnepli! Halál rájuk! Áradjon a Tisza a Szeretet és Tisztelet nevében!”

És a szöveg mellett ott mosolyog a szerző, bizonyos Mezei Tünde. Ott a pofája, és egészen biztosan nagyon büszke magára. És ilyenekből ezrek és ezrek vannak, mind ott kommentel az elmebeteg gazember alatt.

A virslisüjű, rágott körmű, nyomorult, szálnalmas és lenyűgözten buta noÁr nevű baromarc meg azt üzeni egy nőnek, egy hatgyermekes édesanyának, hogy „te nyitott szájjal belesétáltál ebbe a f...szerd?be”, és a középső virslisüjűjét mutogatja a rágott körmével. Ja, és úgy szólítja meg a hölgyet –hatgyermekes, boldog családban él?, férjezett édesanyát –, hogy „szerelmem”.

Mennyire proli. Mennyire modern. Mennyire woke. Mennyire telecsinált pöce. Mennyire noÁr.

S mit csinál ilyenkor az ugyanilyen liberális „értelmiség”, meg a „szabad és független” sajtó összes kis Lenin-fiúja?

Semmit. Kussol. Ha mi elküldünk valakit ezek közül a p...csába, akkor mindjárt eszükbe jut Ruanda, és tájékozva követelik az emberi méltóság tiszteletét. Ám a „ki kell végezni Orbánt az anyjával együtt” kitételről semmi nem jut eszükbe. A retkes proli noÁr aljasságát meg „paródiának” becézgetik, és Vasvári Vivien férjét kezdik cikizni, amiért perrel fenyegeti ezt a tetvet.

Itt tartunk most. Ülünk a l?poros hordó tetején, és idioták gyűjtogatják a kanócot.

Nekünk pedig, patriótáknak, a normalitás utolsó mohikánjainak a türelem mellett nagyon nagy határozottságra is szükségünk van. Határozottságra és bizalomra. Hogyha eljön a pillanat, egymásban bízva, vállt vállnak vetve mehessünk harcba.

Eltakarítani a hazát, a nemzet gyilkosait, a bennünket meggyilkolni akaró cs?cseléket. Készüljetekek. Ugyanis ez itt már A Legyek Ura szigete, s közel a végkifejlet. Csak most nem lesz senki, aki majd partra száll és rendet csinál. Nincs semmi, csak egy összeomló társadalom, egy összeomló világ. Ahol „A kultúra / úgy hull le rólam, mint ruha / másról a boldog szerelemben”. Már persze csak azokról, akikről van minek lehullnia. Ennek a cs?cseléknek nincs. Ezért annyira félelmetesek. És ezért olyan szálnalmasan gyengék...

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló